

สารนิพนธ์เรื่อง	ประเด็นทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว
คำสำคัญ	ธุรกิจนำเข้าเที่ยว
นักศึกษา	จิตมาศ อินทรสิงห์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.รัชฎา เอกบุตร
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

ประเทศไทยมีอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีบทบาทในระบบเศรษฐกิจมาก และประเทศไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของโลก ธุรกิจนำเข้าเที่ยวสามารถทำรายได้ให้แก่ประเทศ แม้จะมีกฎหมายควบคุม ตรวจสอบ การอนุญาต หลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลธุรกิจนำเข้าเที่ยวแล้ว แต่ยังมีปัญหาสำคัญที่รัฐไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นทางกฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจนำเข้าเที่ยวของประเทศไทยเปรียบเทียบกับมาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวที่บังคับใช้อยู่ แต่ยังพบว่ามียกเว้นบางประการที่ไม่เหมาะสมต่อการบังคับใช้กฎหมายในปัจจุบัน จึงทำให้เกิดปัญหา เช่น ประเด็นกฎหมายในการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว ประเด็นกฎหมายในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว และประเด็นกฎหมายในเรื่องการควบคุมการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว ซึ่งแตกต่างกับต่างประเทศที่มีบทบัญญัติกฎหมายที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว สิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว และการควบคุมการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว

ดังนั้น สารนิพนธ์ฉบับนี้จึงได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยประเทศไทยควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธุรกิจนำเข้าเที่ยวและมัลคฤเทศก์ พ.ศ.2551 และกฎกระทรวงการอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว พ.ศ.2556 ในเรื่องการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว สิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว และการควบคุมการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามมาตรฐานสากล จึงเห็นควรกำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวให้มีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการค้าและการประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ไม่เป็นการสร้างภาระให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าเที่ยวเกินสมควร และให้มีกฎหมายที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างแท้จริงเหมือนกับประเทศญี่ปุ่นและประเทศมาเลเซีย เห็นควรกำหนดกรณี

ที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย และทายาทของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวประสงค์จะประกอบการธุรกิจนำเที่ยวนั้นต่อไป ให้ทายาทยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจากนายทะเบียน ทั้งนี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเห็นควรกำหนดให้เพิ่มเติมคำว่าใบอนุญาตประกอบการธุรกิจนำเที่ยวสาขาในกฎกระทรวงการอนุญาตประกอบการธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ.2556 ข้อ 1 และ ข้อ 2 ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายมีความสอดคล้องกัน และเพื่อให้มีหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลการประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่มีประสิทธิภาพต่อไป

THEMATIC TITLE	LEGAL ISSUES RELATING TO TOURISM BUSINESS
KEYWORD	TOURISM BUSINESS
STUDENT	JITAMAS INTARASING
THEMATIC ADVISOR	ASSOCIATE PROFESSOR DR.RASADA AEKAPUTRA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS : BUSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2017

ABSTRACT

The Thai tourism industry plays a significant role in the country's economy. Thailand is also considered as the world's important tourism destination. The tourism business has generated substantial revenues to the country. Despite the governing laws, supervision, permissions, and regulations in the tourism business, there are still essential problems that the government sector is not able to solve.

This Individual Study (IS) aims to study and analyze the problems of law related to the Thai tourism business compared to the international legal measures. The findings indicated that Thailand has governing laws related to the tourism business. There are, however, some provisions which are inappropriate with the current law enforcement and caused several problems. For example, the legal issues relating to the conduct of tourism business, the legal issues relating to the rights and duties of the tourism entrepreneurs and the legal issues relating to the supervision of tourism business. These issues are different from the international regulations which have the effective governing laws for the conduct of tourism business, rights, and duties of the tourism entrepreneurs and the supervision of tourism business.

In order to address those problems, this IS suggests that the Act of Tourism and Guide Registration B.E. 2551 (2008) and the Ministerial Regulation on the Permission to Conduct Tourism Business, B.E. 2556 (2013) should be amended regarding the conduct of tourism business, rights, and duties of the tourism entrepreneurs and the effective supervision of tourism business corresponding to the international standards. The license for conducting tourism business should be valid for four years starting from the date of issue in order to encourage the ongoing tourism business and not cause burdens for the tourism entrepreneur. There should be the laws that is truly suitable with the social demands like in Japan and Malaysia. It is recommended that in the event of certain tourism entrepreneur has passed away and the entrepreneur's descendants intended to carry on such business, the descendants should be permitted to acquire the tourism business license from the registrar to ensure the effective law enforcement.

The phrase: "Tourism Business License in Category Of..." should be added to the Clause 1 and 2 of the Ministerial Regulation on the Permission to Conduct Tourism Business, B.E. 2556 (2013) to ensure the conformity of the laws and the effective supervision regulations for the tourism business.